

ДѢЛО

Выходятъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходить по 2 печат. аркушѣ кождо 15-го и послѣдняго дня кождо мѣсяца. Редакція: „Администрація“ подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи свертаются лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаній вѣльній бѣт. порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: J. Львовъ Администратія „Дѣла“. J. Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukas, Kriemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Редлинѣ Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Державинская ул., д. Радля 9.

Предплату на „Дѣла“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл. на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл. на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на полъ року . . . ар. 2-50 на полъ року . . . 2-50 р.

Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 ар. на полъ року . . . 7-50 ар. на четверть року . . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Не легковажно нынѣшню хвилѣ!

II.

Всѣ подготовляющіи праці до введенія въ житіе польского „Towarzystwa ochrony własności ziemskiej“ на галицкой Руси вже покѣнчені, а иде вже лишь о запротоколованіе фирмы въ судѣ. Основаніемъ сего товариства съ ограниченою порукою (до 5-кратного удѣлу) занялося „Галицке товариство господарске“, а взглядно назначена нимъ комисія; оно и выдало ѳтозвъ въ томъ дѣлѣ, поясняющу причину и цѣль товариства.

Застановляючись надъ загальнымъ упадкомъ рѣльництва та надъ нынѣшню нерепетивною продукціою рѣльничю зъ одной стороны, а надъ страшнымъ задолженіемъ большою посылости зъ другой стороны, — основателѣ „Товариства охорони власности земскою“ бачуть для большою посылости въ Галичинѣ велику небезпечность: земля дає нынѣ 3%, а за довги треба платити 6%, ѳтже все, що власитель добуває зъ землѣ, пожирають проценты. Такъ иде въ безконечность, а результатъ звѣстный: лицитація, при котрой, розумѣясь, земля, за-для нынѣшню своей нерепетивности, не знаходитъ добрыхъ купцѣвъ.

Одинокимъ ѳтже ратунокъ для большою посылости, по гадцѣ основателѣвъ Товариства, буде: нехай задолженіи дѣвничѣ позбувають такую часть посылости, яка потрібна на умореніе всѣхъ долговъ, а на рештѣ нехай господарятъ, и коли увѣльняють ѳтѣ все-пожирающіи проценты, якась будутъ „пануваніи“. Иде ѳтже о „доброму“ купцу. Такимъ „добрымъ“, або, якъ сказано въ ѳтозвѣ, „найѳтповѣдливѣйшимъ“ купцемъ на землю буде „безсомнѣнно“ селянинъ, котрый и такъ эмигрує до Америки, „особливо зъ Захѣдною Галичинѣ, а навѣтъ и дальше, изъ Шлезка и Познаньщины“. Треба ѳтже вздержати той „własny krajowy żywiol“ и дати ему возможность набувати землю въ меншой скѣлькости, „особливо въ многизъ сторонахъ вѣхѣдною Галичинѣ“, де того „żywiol“ хибує, — а все то въ той цѣли, чтобы охоронити большою посылости ѳтѣ остаточной руины, т. е. дати дѣвничю возможность, достати ѳтѣ польскихъ селянъ за парцелѣ посылости большо,

якъ ѳтѣ купця цѣлою посылости. Тутъ ѳтже, якъ бачимо, стрѣляеся наразѣ въ двоухъ зайцѣвъ: разѣ, — скажѣмъ словами самой ѳтозвы — „иде о удержаніе большою посылости яко элементу въ нашихъ (т. е. польскихъ) ѳтноспнахъ необходимому“, а по друге: о колонизованіе краю, ѳтже Руси, элементомъ селянскимъ, якъ бачимо зъ ѳтозвы и якъ насъ дотеперѣшій пробы пересвѣдчили, — элементомъ польскимъ!

Средства до намѣреною цѣли Товариства докладно означує статутъ. Товариство має: 1) посередничити въ частковѣй парцелаци большою посылости, чтобы тымъ чномъ большою властитель могли удержати при рештѣ власности; 2) улекшувати селянамъ набуваніе парцельованныхъ грунтовъ двѣрскихъ, або и посылостей селянскихъ (Мазурови або т. зв. Микитѣ Хруневи. — Ред.), чтобы запѣвчти эмиграціи селянъ зъ нашего краю за границу, и заохочувати ихъ осѣдати въ такихъ сторонахъ, де даєся чути недостача рукъ робучихъ; 3) посередничити въ арендѣ двѣрскихъ грунтовъ селянамъ на взорецъ истнующихъ вже подобныхъ арендѣ (формѣ) въ захѣдной части краю.

Въ мысль тыхъ средствъ Товариство подѣймаєся переводити всякій чинности правий и кредитовѣй, якѣ покажутся при наведеныхъ по высше интересахъ, т. е. пріймає зголошенія одной и другой стороны; слѣдитъ стаѣтъ посылостей и купцѣвъ-селянъ; удѣляе селянамъ на купно парцелѣ кредиту, чи то зъ своихъ фондовъ, чи зъ другихъ краевыхъ закладѣвъ финансовыхъ; факторує при укладахъ та контрактахъ и при управлѣннѣ ѳтноспнѣ межѣ продавшимъ а купившимъ; бачитъ на правильне забезпеченіе власности набувшихъ; при арендѣ же двѣрскихъ грунтовъ дѣлать, на жаданѣ властителя, большою посылости на фермы и посередничити въ заключуваню контрактѣвъ аренды.

Товариство роздѣчє свою дѣяльність тогдѣ, коли приступити до него только членѣвъ, чтобы удѣлы ихъ (200 зр. удѣлѣ) досягли 100.000 зр. Удѣлы розкладаются и на раты по 50 зр. съ короткимъ, бо 3 мѣсячнымъ речничемъ доповнюваня. Членъ Товариства съ 1 удѣломъ, має 1 голосъ, съ 5 удѣла-

ми має 2 голоса, съ 10 удѣлами має 3 голоса; членъ съ 15 удѣлами и выше має 3 голоса, а кромѣ того титулъ члена-протектора и право бути постѣйнымъ членомъ управлѣноч рады.

ѳтсе що найважѣйшій даты зъ ѳтозвы и статута польского „Товариства охорони власности земскою“, а вѣрѣйше сказавши, охорони большою посылости земскою черезъ спекулятивну колонизацію Руси польскимъ элементомъ селянскимъ.

Польскіи паны въ Галичинѣ вступили въ слѣдѣ ки. Бисмарка въ Прусахъ. Той колонизує Польшу Пѣвцами, а они хотять колонизувати Русь Поляками. Рѣзниціа въ томъ, що Бисмаркъ, беручисъ до рѣчи, має на оцѣ выключно цѣль абстрактну, политичну, а нашіи паны ще въ додатку и цѣль грубо матеріальну... Чи и на скѣлько при такомъ ставіи рѣчи — удасться имъ сповнити задумане, се ночне показувати недалека будущиость, — але що намъ Русинамъ въ виду того непротистимый грѣхъ сидѣти съ заложеными руками, се рѣчь певна.

Та о томъ на слѣдующій разѣ.

По процесѣ Михалка и тов.

III.

Мимо того, що судова рѣшрѣва съ Михалкомъ и его товаришами дуже ясно и вѣсторонно выказала финансову негосподарность и великій грошевѣй мальверраціи въ Заведеніи, ва що вина головно мусѣтъ упасти на тыхъ, що мали стѣречи руского майна, т. е. на членѣвъ дирекціи и совѣта управлѣночго, — мимо того найшлися ще середъ галицко рускою прѣсы органы, котры съ посвященіемъ своего морального достоинства крушать копіе въ оборонѣ — дѣфрандѣтѣвъ. Небтрадный се обявъ середъ народу, що славился доси честнотою и все дореживъ нею, навѣтъ посередъ тяжкихъ злиднѣвъ и въ найприкрѣйшихъ хвилѣхъ своей исторіи. Тутъ же вагалъ рускій видити якъ на долоню, что кровавого гроша промарновано до 700.000 ар.; що кѣлька чорныхъ воронѣвъ роахопило, ровнесло и вѣужи-ло его для своихъ личныхъ интересовъ, предпріемѣтъ, выгѣдѣ и гуляющою житя; тутъ пев-

реведено доказъ, що надзорующіи органы Заведенія дивились на все и о всѣмъ мусѣли знати, бо подчиненій урядничѣ жалувались устно и письменно передъ дирекцію и передъ совѣтомъ на самоволю Михалка, а навѣтъ усувались зъ Заведенія, — а тутъ стрѣчаемось, примѣромъ сказавши въ „Н. Проломѣ“ въ дня 26 лютого (9 л. марта), съ мнѣнемъ, будто сему нѣхто не виненъ, бо — „мы вступили доперва першій разѣ на поле финансове и не подготовленіи до грошевыхъ дѣлъ, мусѣли по-пасти въ „затрудненіе“. „Проломѣ“ популяризує навѣтъ ту свою дикую теорію оповѣданьемъ о дитинѣ, починающѣй ходити, котра мусѣтъ упасти разѣ и другій, вакимъ набѣре силы въ ногахъ; порѣвнує функціонерѣвъ Заведенія съ чоловѣкомъ, що учится плавати и каже, що „безъ ризикового почина не можна думати о — прогрессѣ“. Заведеніи, каже „Н. Проломѣ“, находилось якъ-разѣ въ положеніи дитины, котру учатъ ходити, и „неумѣльности“, якѣ тамъ показались, можна собѣ легко пояснити. Заведеніи не мало фѣхового чоловѣка, посвященого своему званію; Михалка зарекомендовано Заведенію дуже „лестно“, а ѳтъ не провинился нѣчямъ, лишь не сповнилъ надѣвъ, вложеныхъ на него. Управлѣночій совѣтъ не мѣгъ при нѣмъ поставити жандарма, авѣ полиційного агента, котрый бы ему дивился на пальцѣ, а мусѣвъ обдарити его полнымъ довѣрѣемъ. Пѣсля „Н. Пролома“ дѣются такѣ мальверраціи и въ другихъ банкахъ, а то вже выстане, щобъ и галицка Русь успокоилась и не вынуждала нѣкого, бо, якъ свѣвають въ пѣсни: нѣхто не виненъ, сама я, що полюбилъа гультая... „Н. Проломѣ“ сердится навѣтъ на тыхъ, що дирекціи або совѣтови докоряють недбалостю и крайною невытолкованою индоленціою въ дѣловодствѣ Заведенія, бо такъ, якъ трудно купцѣви дивитись заведенію на пальцѣ своего „прикащика“, такъ — каже „Проломѣ“ — трудно було и совѣтови щоденно трусити карманы Михалка и товаришѣвъ. Зѣ того всего и выходить: Руси, оправдай всѣхъ функціонерѣвъ Заведенія и — молчи!

Аргументы „Н. Пролома“ навели мы въ цѣлѣй основѣ, чтобы читателѣ нашіи змогли собѣ выробити докладне понятіе о етичныхъ понятяхъ оборонцѣвъ „партіи Михалка“. И

РУСИНЫ

подѣ взглядохъ этнографичнымъ, языковымъ, историчнымъ и литературнымъ.

Перекладъ статіи д-ра Ом. Огоновского.

(Далше.)

Зѣ помѣжѣ творѣвъ XI столѣтїи належить помяти найѳтаршій памятникъ руского криминального и цивильного права „Правда Руськая“ званій. Въ своей первѣстной формѣ бувъ сей памятникъ на приказѣ Ярослава, Володимирового сына, уложенъ для Новгородѣ въ 17 короткахъ артикалахъ. Коли-жѣ той правничій памятникъ збольшився черезъ доданіе новыхъ артикулѣвъ наслѣдниками Ярослава, и особливо въ оудѣвничѣй практицѣ показався пожиточнымъ, — та „Правда“ стала превотарѣтъ цѣлого краю. Она основуєся на стародавнихъ, правничихъ постановкахъ коляшыхъ головъ поодинокихъ славянскихъ сѣедерованныхъ племенъ, котры становили основу до утвореня рускою державы. Що до языковыхъ властностей того памятника, то они дѣятого интересѣй, бо въ нихъ знаходятся слѣды старорусчины.

Въ XII столѣтїю литературне житіе въ краю Русинѣвъ уложилось домытъ многосторонно. Зѣ помощи богато дѣлѣ того часу належить помяти особливо три: 1) Псаломникъ Даниила заточанка, 2) Лѣтопись Нестора, 3) Слово о полку Игоревѣвъ.

Близше намъ невѣдомый чернецъ Данило описує въ своей дѣлѣ, около року 1115, псалом-

ничество до и черезъ Палестину*).

Важѣйшою єсть найѳтарша руска лѣтопись, котра звычайно приписуєтъ Несторовѣ, чернеци Кієво-печерокого монастыря. Властива исторія починаєся съ р. 862. т. е. съ призывомъ троухъ Варяговъ, князѣвъ: Рюрика, Сянеуса и Трувора, и тягнєся ажѣ до р. 1111, по чѣмъ першій продолжатель Нестора, Сильвестеръ, настоятель Выдубицкоого монастыря св. Михаила, уложивъ дальшу лѣтопись ажѣ до р. 1116. На подставѣ найновѣйшого дослідженя Костомарова („Вѣстникъ Европы“, 1873, III.) приписуєся сему чернеци Сильвестровѣ редакціи цѣлою т. зв. Несторовою лѣтописю. Несторъ бувъ властиво лѣтописцемъ Кієво-печерокого монастыря и подаєтъ по-при дѣлкахъ переказахъ про святыхъ только лѣтописный матеріалъ, котрый сей Сильвестеръ уорядкувавъ и належно спожиткувавъ.

Слово о полку Игоревѣ — се правдива окраса старо-рускою литературы. Се творѣ высоко-дарованого поэта, котрый первообразы народнои поезіи добре вызвокавъ. И давню, що мотивы въ той поэмѣ, взятѣ зъ народныхъ пѣсенъ, ще и нынѣ знаходится въ томъ природномъ зрѣстѣ творчества народногю духа. Предметомъ сєи пѣснѣ єсть походъ князя Игоря на кѣвлянчій народѣ Половцѣвъ (1184), котрыхъ ва-для ихъ опустошающихъ нападѣвъ на край Русинѣвъ названо Божю карою. Однакѣ, на жаль, Слово о полку Игоревѣ было лебединою пѣсною поэта передъ не бо-

гато десятками лѣтъ той катастрофы, що наступила оболя. Напады Монголовъ, котры шошѣдували около половины XIII столѣтїа, завдали интелектуальному и политичному житю въ теперѣшнѣй полудневѣй Руси смертельный ударъ. Головный городъ Кієвъ, лѣтописцемъ Адамомъ Бремскимъ „aemula sceptri Constantinopolitani“ названий, бувъ зрубнованый; волякя культура була знищена въ зарѣдѣ. ѳтъ теперь въ протягу троухъ єсть лѣтъ знаходимо ледви два важѣйшій писемный памятники. По надѣ духовый упадокъ въ XIII столѣтїю вносятся Волинско-галицка лѣтопись, котра вызначается поетичнымъ почеркомъ и живымъ описомъ.

Въ наслѣдокъ упадку всякою культуры на-стало въ релігійномъ взглядѣ примованіе до апокрифичнои литературы. Врѣвдѣ занесено ея въ головныхъ чертахъ на полудневу Русь зъ Царгорода черезъ Болгарію, однакѣ и въ томъ взглядѣ показалося творчою фантазія массы народу, такъ що и тутъ появляются продукты, котры церквою були проскрибованы. Апокрифична литература починаєся єтъ XII столѣтїемъ и простягается ажѣ до XVIII столѣтїа. До ея найѳтаршихъ памятничѣвъ належать „Зступленіе Матери Божою до Пекла“, правдиво поетичный творѣ, въ котромъ народна фантазія ѳголонила гуоту залону, котра заслала муки проклятыхъ въ пеклѣ.

Подѣ той часѣ перелєсено цѣлкѣ романтичныхъ казокъ на руску землю, по найбільше за посередничтвомъ болгаро-славянскогю толкованя. Сюды належать казки про македонского короля Александра, про Троянскую волю, про дѣла Диогена Акриты, и т. п. По-при томъ, рѣвно жѣ

за посередничтвомъ греко-полуднево-славянскимъ, культивовано такожѣ ориентальныи предметы и пр. „Стефанитєсъ и Ихтилѣтєсъ“, и только спорадично вырываютъ самоѳблѣй творы, якѣ оповѣданіе про Кієвокого кушца Басарга. Хотя тѣи продукты византийскои и ориентальной культуры увѣльшили въ руску литературу, однакѣ масса народу не мала о томъ майже нѣякою свѣдомости. Только-жѣ апокрифична литература запустела въ нѣй глабоке корѣни, ѳтъ чого ще и теперь знаходимо старѣ легенды, заклинаня и чарованя у всякихъ вариантахъ.

Коли ѳтже домашна литературна дѣяльність въ полудневѣй Руси, обезземленѣй Монгольскими нападками, подѣдувала, стараннои бодей правною дорогою хоронити посылѣдѣтъ грунту и землѣ ѳтъ напастей. Коли-жѣ бо полуднево-захѣдна Русь, ополучена съ лѣтовками областями, ополучилася съ Польщею (1386) утворило польске правительство т. зв. руску метрику, т. е. особный ѳдѣлѣ въ королевѣй канцелярии придворной шо-до редакціи административныхъ и судовыхъ актѣвъ, котры выдавала король и оймѣтъ для воеводѣтѣвъ теперѣшню полуднево-захѣдною Русю. Окрѣмъ того ѳзвѣйше розпоряджено, щобъ судовый трибуналъ Люблинскій бувъ вышою инстанціою и запоручувавъ автономію краю. Такъ ѳтже ѳтъ половины XIV столѣтїа выгетовлено въ полуднево-захѣдною Русю богато рускихъ грамотъ и привилѣйвъ, черезъ котры документы приватныхъ посылѣдѣтъ мали бути охороненѣ передъ нарушеніемъ и захоуленіемъ. Сюды належать и така грамоты, котры описувано при правничихъ споряхъ и по причинѣ нарушеня посылѣдѣтъ. (Д. 6.)

* На нѣмецкій языкъ перекожывъ Леонидъ въ „Zeitschrift des deutschen Palästinavereins. Bd. VII.“ — Прим. авт.

НОВИНКИ.

сей може мати лише таке значення, що мрачна гра дипломатична зближає вже до кінця, карти откриваються, гра вийновою. Що небуде станом, у Відні почують ту політику скорше як в Петербурзі. — Зброєне воєнне ведення в Росії все ще є неустойчивим поспіхом і енергією. В Севастополі будують тепер новий док а на морі балтійському має бути побудований окремих портів воєнний для флоти балтійскої.

Англія. На двох майже протилежних точках Європи рйшаються в нинішній порі справи дуже великої ваги, бо справи освободження народів від договірної неволі. Болгарія і Ірландія — то два краї, котрим доперва в наших часах призначено було пробудитися із сну в'єкового. По коли Болгарія муєла аж кровію окупати свою свободу і стала вже майже зовсім вільною і незалежною, то в Ірландії поступав освободження поволі і дорогою парламентною. Наколи Ірландія дбє оя до якої незалежності, то буде се головно заслугою Гладстона, котрий хоч дуже осторожно але рйшучо стремить до того, щоб надати їй повну свободу конституційну і автономичну. Правда, що і Ірландія сама немало також причинилася до того, що справа їх стала тепер на такому становищі, з котрого майже вже нема виходу. Партія Парнеля заняла тепер таке становище, що без її помочи не удержити ніяк більшість англійського кабінету а хоч-би і удержалася, то все лиш на дуже короткий час і муєла-бы знову уступати. Такий стан отже не може довго тривати і dlatego треба конче справу ірландську подогатити. Що знову Парнеля могли заняти таке становище, то в'єм заслуга Гладстона, бо він забезпечив Ірландію новим законом виборчим около 200,000 голосяв. Торпи зараз зм'єркували, що сей закон небезпечний, але они ніколи не допускали, що Парнелити будуть могли его так значно вызкати. Коли отже вже сам закон викликав велике невдоволення так серед консервативних як і серед ліберальних, то ще більше невдоволення настало, коли Гладстон почав доказувати, що Ірландія треба конче надати самонаправу. Многй з ліберальних, давни прихильники Гладстона, почали отже огпадати і лучитися з торпсами; Гладстон знову постановив опертися на Ірландцях і радикалах. Такий стан рйчей викликає не тільки невдоволення в старій Англії, але також і в кругах двірських. В виду сего постановив Гладстон шукати помочи в нових выборах. Проект залагодження питання ірландського має вже сими днями бути готовий а з кінцем сего м'єсяца буде предложений палаті, по тїм наступить розв'язанне парламенту. Гладстон має надію, що забезпечити собі при нових выборах значну більшість. Его надія єсть зовсім оправдана і се видать дуже добре тї, що отже него отгушили і для того горнуть тепер знову до него. Ситуація знову зм'єнилася дуже в користь Ірландії. Архієпископ Кроу з Камель об'єзджає тепер м'єста ірландські і всюди высказує надію, що Гладстон не тільки управити аграрне питання в Ірландії але і переведе також в парламент і проект свій, поєла котрого Ірландія буде мати свій парламент і свою адміністрацію. О скільки доси звестно, то Гладстон постановив в своїм проекті забезпечити ірландським арендаторам власність домів і тых приналежностей господарських, котрі они держать тепер в аренді. — В Єгипті стрічає англійське правительство чим раз більші трудности. Мухтар-паша жадає именно посли інструкцій турецького правительства, щоб офіцерами були именовані виключно лиш магометане.

— **Нова русна гимназія.** Буковинським Русинам починає уміхатися надія, що они доб'януть хотий не цїлком руску гимназію, то бодай гимназію з рускими паралельками. Маніфест пров'єданий Гаучь завозават буковинську школьну раду, щоб она высказала свої суд, чи нова німецька гимназія з рускими паралельками була-бы для Буковини потрібною і чи оттягнула бь она часть учеників з Черновецкої гимназіи, котра єсть дуже переповнена. Залежить отже от ошніи буковинської ради школьної, чи буде крована така гимназія, чи нї. Додамо ще, що рада школьна вже кілька разів дооминилася о отвореннє другой німецької гимназіи в самих Черновецах, але министр сему жаданю отмовив.

— **Товариство „Свч“** в Відні устроє д. 24 с. м. вечерниц в XXV. роковини смерті Т. Шевченка отчитом, декламациями і співам.

— **В Станиславові** буде отпралєне поминальне богослужєне за упокої б. п. оо. Николая Утіиновича і Якова Шведцякого д. 25 с. м. о год. 10 перед полуднем. На се богослужєне запрошувєся воїх П. Т. отців духовных оубідных деканатів і их в'єч. парохіянт.

— **Видать фамілію общества** им. М. Качновского в Дрогобычи має честь воїх Вп. членів фаміліи запрошити на загальне Зобранне, котре отбуде в четверь 13 (25) марта с. р. о 2 год. по полудни в сали Ради повітової. Програма: 1) Открытие Зобрания председателем. 2) Справозданье секретаря и касієра. 3) Отчить: О оидь електрики в природі и житю чоловіка. 4) Выборь председателя, членів видьбу и заступників. 5) Внесєня видьбу и членів. — **Отг видьбу фаміліи** I. Скобельскій предео; В. Паславскій секретарь.

— **Отчить д-ра Семьского** о „органичнїм житю“ згромадив в неділю до ото слухателів, переважно женщин. Прелегент порувив багато цїкавих физиологичних прояв в житі зв'єрняного, пояснив именно важїйші функції організму людского, значєне тых функцій для здоровья, говорив о обггу крови, о процесі отдыхания, травленю и т. д. При томь був даний і короткий погляд на амєби, найнижшої категорії животняки и т. д. Хотий самь предмет чисто науковий, то таки дуже зручне представлєне посредотвом порівнянь зробило его приступним и для неахових. Форма хороша и так же выголошенє подобалося воїм. Отчить свої полонив прелегент і кількома експериментами физикальними поді микроколом. Доходь выносив до 21 зр. Замїтно лиш то, що певна „парафія“, котрой наука ніколи не омакувала, зробила формальний загворь і не явилася вь одною физиономію хотий бы лиш на показь. Вь олбдуючу неділю буде читати д-р Я. Калитовскій о падєню Новгорода вильнемокого.

— **Рускї читальні.** Вь Сопо вї, пов. коломийского заложєно читальню д. 21 лютого. Головою читальні выбраный о. Харжавскій, — Читальня вь Городниці, коло Городенки, устроєно музикально-декламаторскій вечерь. Такожь заходит там коло заснованя крамниць. — Вь Горожанцї коло Подсаць отворєно руску читальню д. 19 сїчня.

— **Зь Золочева пишуть намь:** На день 6 лат. марта с. р. назначєно вь Золочевї бал на доходь „червоного хрєста“ вь салих тухтошної гимназіи. Цїль се державно-патріотична, а на чолі комитету стоить тутешній ц. к. староста п. Флехнерь, вь складь же комитету входять самі поважні мужь сь становискомь воюкимь. Запрошеня були розболані воїм, от виняткомь Русинів; а чому се такь оталося, не знаємо; але видно, охамєнувої комитет и додатково, толкуючи помалко, выловать запрошенє, декимь Русинамь, якь п. адьюнктов Х., парохови Ч., нотарєви О., и тимь разомь поминувь, очевидно умисно, видныхь патріотів Русинів: сов. Р., котрий, мимоходомь оказавши, єсть членомь отоваришеня „червоного хрєста“, и п. адьюнктов, Л. и П. Не розходимо о отданє почести тимь Русинамь, а рестуємо факть сей от заштатанємь, чи було се поступкомь политичнимь и льобльнимь изь сторони п. Флехнера, бо не оумїтваемось, що вь сїмь не винуваті члєны коматету, пп. старші совїтники судові Михальчевскій и Штегерь, адвокать Везолудскій и прочі.

— **Зь Тернопільского пишуть намь,** що польскі коєндзи збирають якось подати оть молодежи зь гимназіи и школ низшихь. Цїкава рїчь знати, що се за подати?

— **Юсєнь Бохєнскій,** комисарь при уряді гїрничомь у Львові, именованій начальникомь уряду гїрничого вь Станиславові.

— **Судово-карна ревизія** отбулася д. 8 л. марта вь редакції „Газеты Наддїєтрианскої“ и вь мешканю ея редактора п. Л. Солєцкого. Розумїєно, нічого противзаконного не знаєдено. Кілька днів передь тимь узвиєно по отбутї ревизіи господарьв Григ. Рямаря и Григ. Берегуляка вь Добровлянахь и Атанасія Мельника, дошчователя до „Газ. Наддїєстр.“, вь Воли Якубовой, підозрїлихь о агітації соціалитичній. Слїдетно ведєся вь окр. суді вь Самборі.

— **Зь подь Золочева пишуть намь:** На торжєствоєне богослужєне Іорданське о. р. прибули до рускої церкви вь Золочеві межі иншими урядниками ц. к. староства и через „царскіи врата“ воїшли передь престолъ. Було-бы дуже пожаданє, щобь зверхній власти переслали п. Флехнерю инструкцію сь истиными принципами що-до значєня „царскіи врат“ и о томь, кому воїдно царскими вратами входити, а то тимь больше, що се вь короткомь часі оталося

уже другій раз. Першій раз, вь часі богослужєня вь день выборів до Ради державной підчась: „Со отрахомь Божимь“ станувь п. Еловицкій вь царскихь вратахь и розглядуючи по церкви, обернувої бувь вадомь до престолу.

— **На шляху вєзїниць державной** Бучачь-Гусятинь настала нині знову перерва зь причини заощь отгворєно и потрєває имовїрно черезь два днї.

— **Розсылака опранныхь примїрїиць** „Историчнои Библиотеки“ проф. Олек. Барїньского вь Тернополі розбїчєноя оть днємь завтрїшнимь.

— **Именовані** Старшими инспекторами податковои именовані Дмитрій Крайчикъ, Атанасій Залчїковский, Андрїй Новацкїй и Войт. Важиновичь.

— **Конкурс.** Намїстництво розписало конкурс на двї отпєдєлі имени о. М. Бїєцкого по 90 зр. рїчно сь рєшїємь до 15 цївтя о. р. Отпєдєлі тї можуть угбгитися учєники низшої гимназіи, учительскої семінаріи або студ. политехники, котрі выкажутя добрыми свїдєцтвами и докажуть, що суть гр. кат. обряду и походять зь Городка. Поданя треба вносити черезь дотычну власть школьну.

— **Зь Добромильскої новицїату.** Причюно епидеміи тифозальной, котрой підпало 10 клярїків, выслїдив д-р Бїєцдецкїй вь томь, що до клярїць піддїєвали клеюачїи плыны, котрыми вода затрєвожалася. До розширеня епидеміи причинилася такожь переповненє кєлії.

— **Гр. Стан. Бадєні,** члєнє краєвої Ради школьнои, носитя сь гадкою уступити зь Ради школьнои. Причюно того єсть невдоволенє д-ра Зыблакевича по причїи промовы гр. Бадєнієго вь справахь школьныхь вь Соїмь.

— **Дєяні образы** Верещягина, олавного російского малєра, представляючі сєны зь послїдней російско-турецкой воїны, мають бути невоимь надболані на выставу творівь штуки у Львові.

— **Процєсь** бувшихь фуніционерв „Галицкои насы задатковнои“ трєвавь 6 дївь и закончїлєся засудомь лишь дїрєктора „касом“ А. Пяларского на отпрєвїренє квоты 533 зр. и 100 зр. и за докладєне ведєне книгь рахунковыхь на 1½ року тяжкої вїзницї. Иншихь пять обжалованыхь увольнено за-для неодоачї карныхь мотивівь.

— **Вь товариствє** рускихь ремесникв „Зоря“ у Львові замовлені печатки металєны для мозє канцєларіи переїшли своимь старанямь и трєвалымь выконанємь мои ожданя, за-для чого поручаю се товариство воїмь якь найусердїйше.

— **Адв. Д-р Бучинскій** вь Станиславові.

— **Дрбїя вїсти.** Е. В. пїсарь дарувавь громадї Ковцѣ, пов. львовского, на будову школы 100 зр. — Вь Фьлорентійскої кляницѣ породила одна жїнка 5 дїтей; зь тыхь 3 жїє а королева италїйска була иь кумою. — Юлії Верне, славній французскій писател, ранєний вь ногу революєровою кулею, котру вдїливь вь него збїшовшї зь розуму его братанокъ. — „Рокрок“, органь староческої партіи, перєтєає выходити за-для неодоачї предлатїиць. — Войт. Кубасєвичь, був. раднїй мїста Львова, коваль, жертвуєвавь своєю каменцю, вартости 25,000 зр., на фондь для закладу невилчїмыхь. — Вь Шоломыи пошла вь летаргь жєна тамошного урєвнителя дѣрѣ п. Е. Ляндєра; по 20. годинахь, коли вже все було приготовано до похорону, небїжка ожгла. — Нїмецкїй цїсарь підписавь законь, котрымь заборонєно низшимь офицєрамь женитися. По обї причїи зблєралося нїмецкї жїнка на вѣче вь Гамбургу и запротєстували противь того закона. — Видьль краєвий дарувавь на будову дороги зь Тернополя до Бродівь 4,000 зр. а зь Пїдволочїєкь до Товотого 3,000 зр. — Арнольд Рапапортъ, зѣтовнїй оть справы Шварць-Камбїнскїй, окладєє свой мандатъ посольскїй до рады державной, прислужуванїй до того бєсїдою поєла Тїткѣ. — Дєпуатєя львовскихь урядникв вь справѣ пїдвышєня актївалного додатку мала бути вчєра на аудїєнцію у цїсаря. — Вь Тернові завтрїлєся воїкь зь боязни передь карою, що выпалївь малу дѣру вь комиснѣмь плащє.

Намїстництво: 1) пїдвышїло платню вїкарїямь при архїкат. церквї св. Юра со.: Луцѣ Бобровичу, Волод. Петрушевичу и Александру Темницкому на 400 зр. почавши оть 1 марта 1886. зь рєляг. фонда; 2) для приватного отруд., о. Вас. Калитовского, при хорбї пароху вь Топорбїцахь, о. Стрїльковїмь, дозволило рїчню платю зь рєляг. фонда 210 зр. рїчно.

Вїсти зь Епархіи Перемиської.

Консисторія отнеслася до президїи намїстництва дотычно згоди на канон. инотитуцію оо.: 1) Корн. Лодыньского на пар. Тарнава вїжнє, дек. затваринского; 2) Павла Новака на пар. Дворцѣ, дек. угївского.

Завѣзанї до кан. интитуція оо.; 1) Игн. Маликь на капел. Вѣрко, дек. перемиського; 2) Викторь Матюкь на пар. Лѣва, дек. любачївского; 3) Теофань Обухєвичь на пар. Устє руске, дек. бїцкого; 4) Петро Тустановичь на пар. Улчюч, дек. бїрчаньского.

Прєсєнтї получали оо.: 1) Теодорь Коштинь на пар. Волковыя, дек. балагородского; 2) Евг. Горнїцкїй на капел. Корытинки, дек. нижаньковского; 3) Стеф. Сапрунѣ на пар. Дубецко, дек. бїрчаньского; 4) Іоаннїмь Савчань на пар. Мхова, дек. балагородского, jure devolutive по причїи почиваючого права патронату.

ПОСМЕРТНІ ВВІСТИ.

☞ О. Емїлієнь Константиновичь, парохъ вь Бооску, дек. ояїцкокого, комисарь школьній для науки рєлягїи, упокоює вь 52. роцѣ жїтя а 25. роцѣ свєщєнства. Покойнїй наложєв вь ревнхь дїлєтелїв вь виноградї Хрїстовѣмь и шпрїхь рускихь патріотівь, за що тїшєвоя загальнымь вь воїхь поважаємь. Нехай же земля буде ему перомь и вїчна память!

☞ О. Кирилъ Гулає, отруднякь вь Рєменові, посвящєний вь гряднї ми. року, упокоює вь 28 роцѣ жїтя. Вїчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Зорь“ ч. 5. мїстїт: Чадь, (оповїданє Олєны Пїдлїк). — Lasciate ogni spreganza П. (отихь Корженка). — Люборадок, (шовїєт А. Свїднїцкокого). — Коротка потєрїя литературы руской, д-ра Ом. Огоновского. — Стефанъ Вас. Руданскїй (біографія). — Святошлюкь Чехъ, (Ф. Рєгєгоржа). — Маркїянъ Шашкевичь, (В. Коцовского). — Короткїй переглядь украинскихь книжокъ за р. 1885. (І. Байда, князь Вшнєвєцкїй, драма П. Кулїша). — Дрбїя вїсти зь литературы и науки. — Вь додатку до „Зорѣ“ долучєні двї гарні илюстраціи: портрєтъ и могила украиньского поэта Степана Руданского.

— „Школьно часосник“ Ч. 5. мїстїт: „Школа а жїтє. — Наука географїи. — Соїмовї розправы надь внесенємь поєла Романчука. — Справы школьнї вь радѣ державной. — Дописи. — Новїнки. — Новї книжки. — Школьнї вїсти. — Фейлетонъ: — Школярь на вандрѣвї. (образець зь жїтя школярского зь XVI. вѣку).

— „Зєркал“ ч. 4. мїстїт: — Вїсти политичнї. — Интервьєю о. Івана оть д-ромь Вычєсою. — Пїсьмь Русина на чєтырєдєсятїцю. — Грїц и Проць. — Илюстрація: Вычєса, Русь, фуніционеры „Завєдєнія“, „Завєдєніє“ и „Дошчователї“. — Перєдчєсєно „ликванїє“. — Самоотверженїє, (дѣє оцєны зь оудово оалѣ). — Вь интернатѣ ко. Калинки. — Баржеї вїдомости. — Мужикъ и поєсолъ. — Инспекторъ и учитель сельскїй. — Подяка. — Д-рѣ Вычєсо до Вп. Читатєлїв. Назодимо зь „Зєркала“ два отїшка:

Пїсьмь Русина на чєтырєдєсятїцю.

Кнїдєрѣ, Хувєсь и Михалкє
Fein und güt voї три кавалєк:
Одинъ бравъ,
Другїй краєвъ,
Трєтїй таки такъ ховавъ.

Кнїдєрѣ, Хувєсь и Михалкє
Пїшли вь банкѣ якь три рыбалкє:
Одинъ сь утковь,
Другїй сь сакъ,
Трєтїй сь торбовь таки такъ.

Кнїдєрѣ, Хувєсь и Михалкє
Fein und güt той рускїй банкє:
Все, що мали,
То давали,
А лишь Хувєса „оховали“.

Wus ist dıes?
Пїшовь Хувєсь
За Geschafft mit рускїй банкѣ
До арєшту — ist mir bang!
Hif, hif, Kinder!
Выйшовь Кнїдєрѣ
И директоръ зь рускїй банкѣ
Зь крїміналу — Gott sei Dank!
Ай вай, ай вай, мон дїти,
Гдє-жє оимь тепєрь-подїти?
Одинокїй хїба дїкь:
До Михалкє у Fabrik.

Нашї мєнторы.

Перорували на Русь Полюсомь,
Тай перорувє Бобровичь вь „Русѣ“,
Перорувавь вже Бенєдиктъ вь „Сковѣ“,
Тай перорувє Марко вь „Проломѣ“.

Тільки мєнторѣв!
Тільки докторѣв!
Тільки науки!
Тільки принуки!
Що критикъ,
То притыкъ,
Але кобы хто дїловь помѣгъ —
Дастъ Бѣгъ!

доставлять двѣрѣ члєнамь книжочки зь „кулюкь“ и газєту „Niedziela“, але тї книжочки и „Niedziela“ якось не подобалися члєнамь, бо они не только перєстали ихь читати, але не хотїли навѣть ихь вь двѣра отбратити. Такъ ушла вь сєдѣ читальня, а по читальни ушло и „кулюкь“ и только отатуты оть підписами члєновь лишєлася на паперї. Чи думаєте, що двѣрѣ засмутовал, що „кулюкь“ ушло? Нї! Двѣрѣ противно, тїшєвся, що черезь заснованє вь сєдѣ „кулюкь“ читальня ушла, бо то було вь его програмѣ тайномь — а програмь удаєся. Чи думаєте, що двѣрѣ тру дивєся, щобь „кулюкь“ поднесєти? Нї, бо бояєся, щобь сь поднесєнемь „кулюкь“ не захотїлося сєлянємь погадати про упавшу читальню и на ново ея вь сєдѣ запровадити, а двѣрѣ члєнїи вь сєдѣ мати не хотївь, хотий прилїдно довго и широко розправлявь о потрєбї просвітї народнои. Зь причїны отже, що не довїрємо „кулюкамь“, не можемо промовляти за закладанємь ихь по рускихь сєлахь и наше мїсьєне завлаємо явно. Коли-бь вь сєдѣ Х. бувь якїй такїй надзорь надь читальнею, — она не була-бы упала; але коли больше якь рїкь не явилєся вь читальни душацятирь, бо по его гадцї просвітї не для хлєба; коли дальше не хотївь неприємнымь читальни елємєнтамь ставати рѣвновагу, щобь не нарастїлося двѣрїю, — на чѣмь тажїть прованя, що сєло назавдѣ поєло вь темноту, а онь не подавь ему свои руки до свѣтла. Вывадѣ такїй дифференциалъ пошлєчує вь свѣтѣ, бо можна нимь добтєтєся до найбїйшого прихотєвє, але чи онь заспокоює совѣсть, то знову ише пытанє.

В. зб Сокалицяны.

тимь больше, що се вь короткомь часі оталося

Вїсти зь Аепархіи Львовской.

Душпастырскї посады одержали оо.: Ів. Івановичь зь Нуца завїдат. вь Драганѣвцї; І. Пєлєхатый зь Стрїльковї завїд. вь Нуци; Брон. Кшичєвичь зь Мышковецѣ завїд. вь Городниці; Іос. Бородїєвичь зь Вырова отруд. вь Камбїнцї струм; І. Вирчакъ зь Чолганъ завїд. вь Гозїєвѣ.

Канон. интитуцію одержали оо.: Дамїянъ Бачивскїй зь Драганѣвки на Мышковцѣ; Левъ Грїневичь зь Гозїєва на Чолгань, дек. болєхѣвокого.

Прєсєнту на пар. Луку малу, дек. оналатокопо, одержавь о. Володим. Колянковскїй, пар. вь Чєхахь.

Митроп. консисторія: 1) позволила о. А. Мирєновичу запрєзєнтованю на кан. интитуцію зь причїны его олабѣсти; 2) завѣзала о. Юл. Радкєвичя, кап. вь Куликовї, щобь зь наданю прєзєнты на Ямєльницю зрєвнїгуєвавь; 3) вставилася до еп. оргєнарїєтє вь Станиславові на прошенє о. Карпа Витонїяка зь Бужки и Іоана Вирчакѣ зь Чолганъ, угбгитєлївь о Олєшѣвѣ, о увзгляднєнє; 4) вставилася до Станиславѣвокого еп. оргєнарїєтє на прошенє оо. Юл. Рожаньского, пар. вь Глєбокої и Вас. Турчиньского, пар. вь Ієєно, о згєду на замїну тыхь свєщєникв, завалючєя, що и митроп. коноист. на тую замїну годїтєся.

Господарство, торговля и промисль.

Банк австро-угорский открывает в Ярославе...

Переписка Редакции и Администрации.

Вл. В. А. в Бол. Агроса: Мокротинъ, п. Жовквъ...

Ц. п. ген. Дирекция австр. желѣзницъ державныхъ.

Выпись изъ раскладу вѣзды, важный отъ 1 жовтня 1885.

Приходить до Львова:

По вѣзды особовй: Зъ Стрия, Станислава, Гусятина...

Отходить до Львова:

По вѣзды особовй: До Стрия: о год. 7 мин. 30 рано.

Надослане.

Заосмотрявши теперь богато мое вже 23 лѣтъ...

НАДОСЛАНЕ.

Мое средство домове. Шляминтъ въ Стiria. Ваша Благородность!

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневномъ

5% Листы Гипотечный

1523 14-? якъ такожъ

5% Преміованй листы Гипотечный

Поручена зъ провинци виконує оборотную почтою безъ провизии.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручает 6151 130-7

Спеціальности и универсальны средства, французскй и иншй, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншй фирмы ошовѣщуванй.

НАЙЛУЧШЙ

ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

естъ правдивый

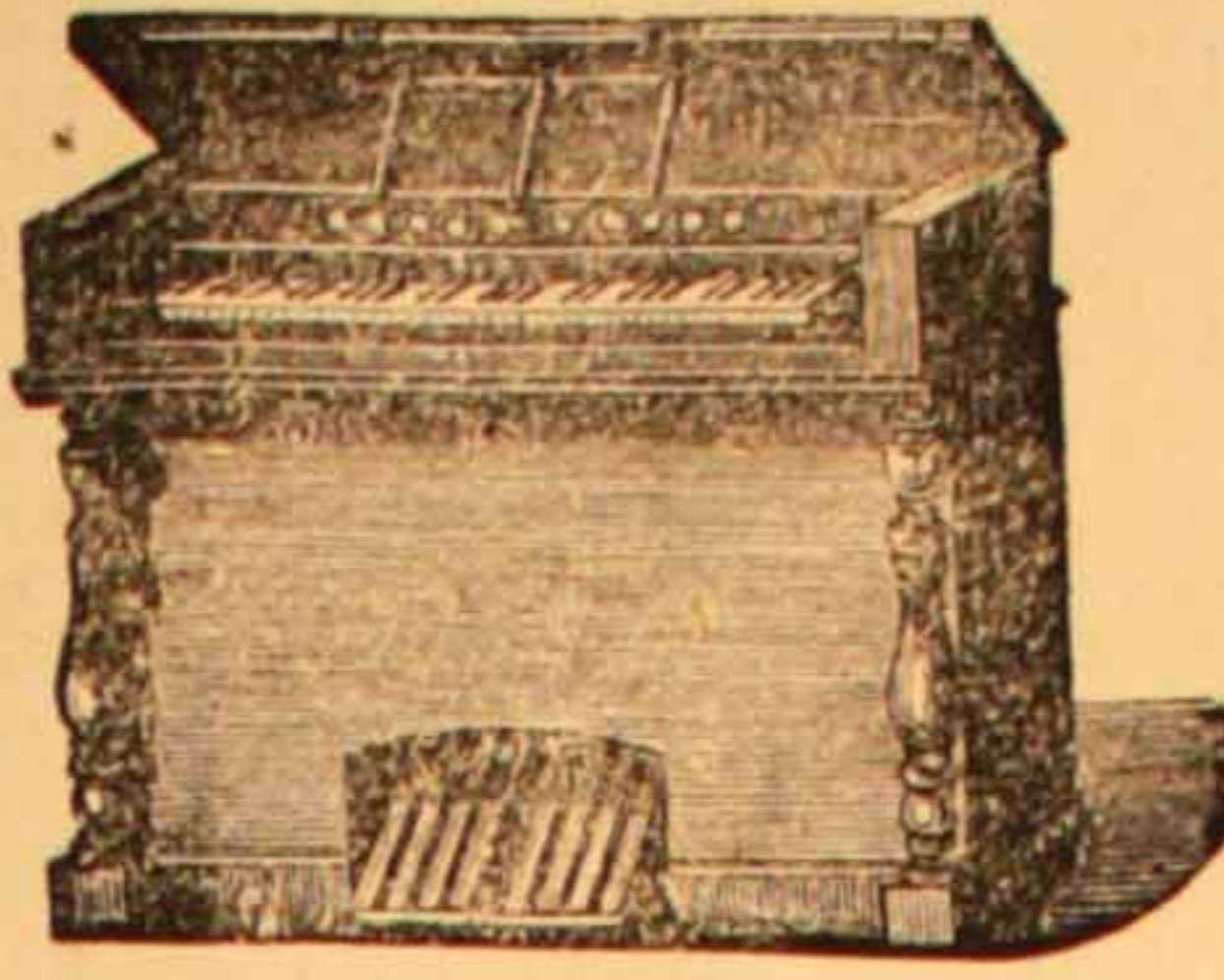
LE NOUVEAU

1460 французскй фабрикатъ 13-36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробкою остерегася!

Сей папъръ поручаютъ якъ наилучше г-р Л. I. I. Поль...

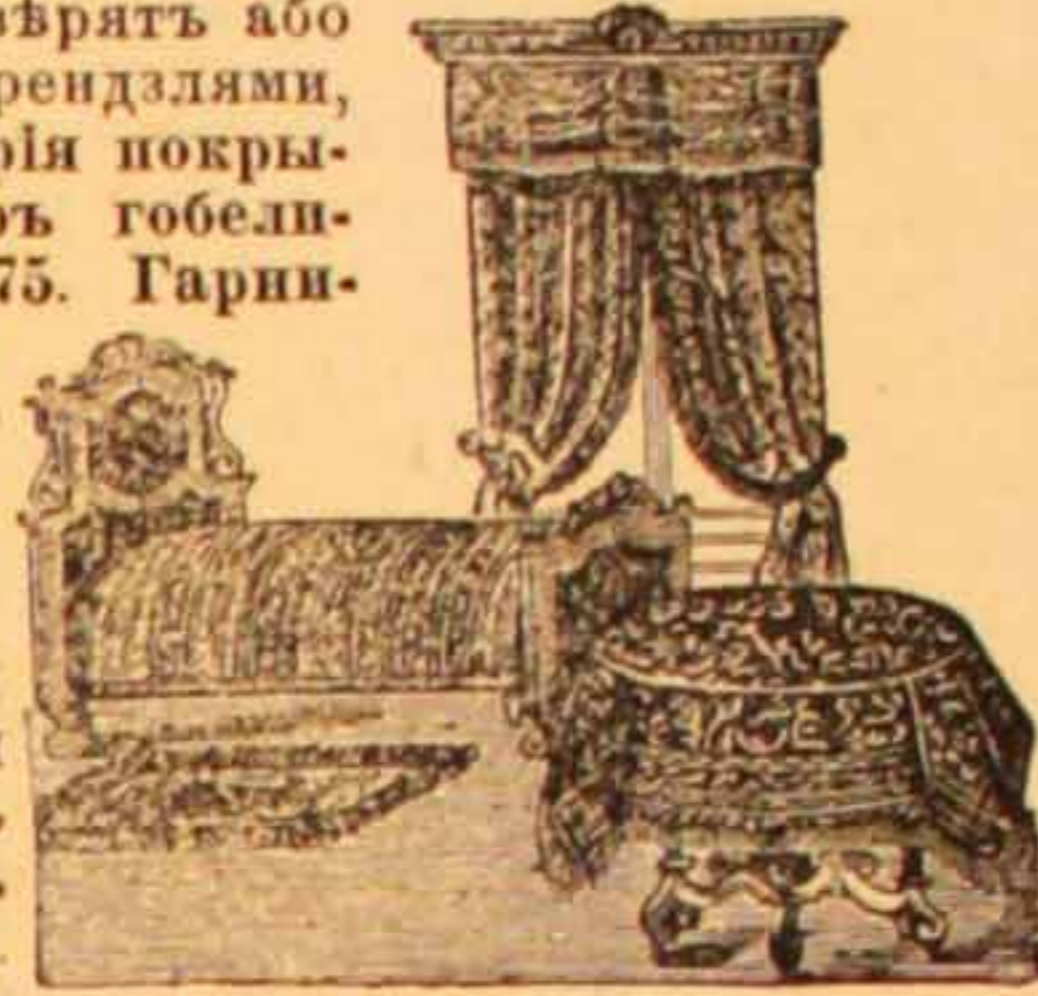
ОПОВѢЩЕНЬЕ. Понеже знаю, що Высокоповажанй отцъ духовно...

ЮАНЪ СЛИВИНСКІЙ.

властитель первой въ Славинѣ фабрики органъ и гармоніумъ у Львовѣ, ул. Хоруцина ч. 9.

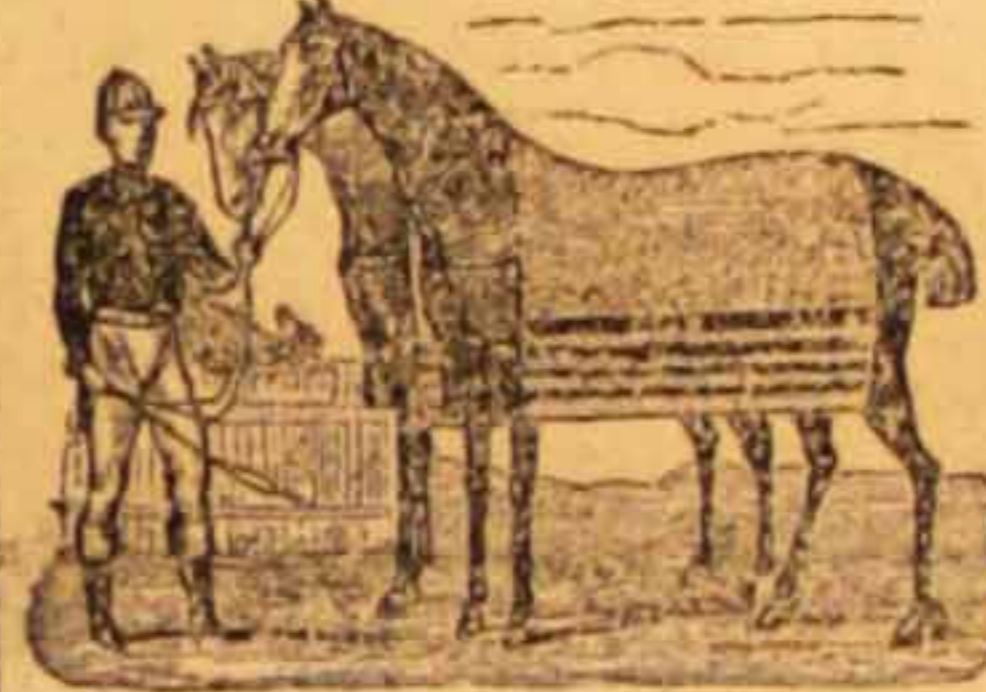
Щобы выступити противъ всякой обманъ анонсової сполучилися...

Диваники Викторія, съ взорами звѣрять або цвѣтѣвъ ар. 2-80, Викторія обрѣсъ съ френцязми...

Конкуренція обманѣ коньскими дергами.

Фабрика дергъ Викторія предкладает на переборѣ обманчивой конкуренци...

до подорожи для мужчъ нъ 350 см довгй, 150 см. широкй за штуку ар. 4-75...

Великй выборъ диванѣвъ, одѣялъ, сбрѣсъвъ и дергъ. Цѣнникъ на жадање даромъ и франко.

Звертаю покорино увагу моихъ высокоповажаныхъ П. Т. отбирателѣвъ...

Замовленя треба высылати до генеральной агентуры Export- und Victoria-Waagen-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I, Salzgriez 3.

Признаю загално наилучшу масу до запусканя пѣдлогъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1584 35-0

Перепродукчимъ даємо отповѣдныи работъ.

Тягненье вже слѣдующого Мѣсяця

Kincsem по 1 зр. 11 лосѣвъ 10 зр. лосы

Головна выграна готѣвкою

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. по от- 20% 4788 выграна. готѣвкою.

Кинчемъ-лосы достати можна:

Въ бюрѣ лотерійномъ угорского Ласкеу клубу, Будапештъ, Waitznergasse 6.

Пѣвецъ церковный

образувавшия въ Пережичѣ съ добрымъ свѣдѣтельствомъ...

К. Дикенса

Новорѣчнй Дзвонъ

Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.

Дѣстати можна въ лавкѣ нистраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

Найдеште руске литературне издаванье „Руско писма Библотека Евангелистическа“...

Доси вышло 10 выпуска...

- 1. Запорожскй, оповѣдане Иванъ ч. д-Левинского
2. Соннй маря молодого шкѣра оповѣдане В. Барышского
3-4. Оповѣданя Олександра Стрѣлика (Серія перша) первыи 2 по вышесказанымъ окованымъ стей
5. Prima Vera, поезія Юлиа дерѣ
6. Оповѣданя Д. Мордовина
7-10. Юрй Горюховъ, поезія оючевка
11. Въ Карпатахъ, Пв. Петурако, цѣна
12. Галицкй образки, Пв. Фр. Серія I, цѣна
13. Лихй дѣнь, Григорій Гривача, цѣна

Предлачувати можна въ число выпускавъ варьт, первыи отповѣдну кноту (1 або 2 зр.) въ выдачи (ул. Славяцкого ч. 6)...

ПРОСВѢТА

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“ подає до вѣдомости, що выдало и мае на складѣ слѣдующй Форзулибъ для касѣ пожиковыхъ на лѣтъ

Законъ марскон Правдъ: 1) Книга кассовъ, одна либра 40 кр. 2) Книга вѣстку желѣзного, одна либра 40 кр. 3) Книга вѣстку побужденного, одна либра 40 кр. 4) Книга вѣстку побужденного, одна либра 40 кр. 5) Книга вѣстку побужденного, одна либра 40 кр. 6) Книга вѣстку побужденного, одна либра 40 кр. 7) Книга вѣстку побужденного, одна либра 40 кр. 8) Книга вѣстку побужденного, одна либра 40 кр. 9) Книга вѣстку побужденного, одна либра 40 кр. 10) Книга вѣстку побужденного, одна либра 40 кр.

Дирекция русского театру глядитъ панночки-Русинки,

котра мала-бы голодъ и могла выробитисъ яко спѣвачка опереткова. Блвзшй условия укладаются уотно съ дирекцією. Ручитяся за оубку родительскому и за солиднѣе товариство. Ласкави оферты просито надослати просто до дирекци театру або посредствомъ редакци „Дѣла“.

Отъ дирекци руского народног театру. Иванъ Биберовичъ, Иванъ Гриневицкй директоры.

„ДЫМЪ“, повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр. Дѣстати можна въ администраци „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

„Овесъ сибирскй“

кождого часу на продажъ 100 кѣло по 12 зр. а. в. Овесъ сей естъ дуже плодотвйный (чвертка выдает 4 кѣрці), вытрямалый на стужу, не высыхает. Треба его сѣяти дуже рѣдко а грунту треба третю сѣбѣвъ по житѣ. Хто бѣльше бере паразъ, опускается цѣну. Иванъ Головкивчъ, рускй овященникъ въ Славѣ, 1583 почта Долина. 6-6

Медицинскй мыла MAX FANTA

Einhorn - Apotheke PRAG. Выпробованй и порученй лѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, противъ червоности лица, носа бургундского (Ромаска Асена), спирбичныхъ лѣшавѣвъ; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанскѣе мыло (мыло ругене) противъ сифилису и пасожитѣвъ; цѣна 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гѣстцеве и ревматичне выпробованой и скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зъ мази противъ коросты, луски, потѣбючихъ ногъ и т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицеринове, лекше, для дамъ и дѣтей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекцине 35 кр. — Мыло сѣркове противъ угрѣвъ, веснянокъ и нашкобныхъ высыпокъ, 35 кр. — Мыло жовткове противъ лусокъ на головѣ и на подбѣшене нашкобка. 35 кр. — Мыло жовчеве на волосѣе, 35 кр. — Мыло зъ вѣля оживляюще системъ нервныхъ, 35 кр. — Мыло глицеринове, найлѣпше мыло туалетове 25 кр. — Мыло белзее на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло вааелинове цѣна 40 кр. прѣятне до щоденного ужитку — Мыло мазево-сѣркове противъ упорныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксове противъ нечистоты нашкобка, веснянокъ, остудѣвъ, цѣна 35 кр. — Мыло камфорове на отмороженье, посѣданье рукъ и т. д. цѣна 35 кр. — Мыло нафтолене противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣна 50 кр.

Можна дѣстати въ всѣхъ аптекахъ у Львовѣ: въ аптѣцй д-ра Кароля Николаша и апт. Зигм. Рукера; въ Боршевѣ: апт. М. Нѣмчицкого; въ Долинѣ; апт. I. М. Фрауверльнеръ; въ Яселѣ: апт. Ромуальда Палха; въ Краковѣ: апт. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф. Гралевского, Юс. Францишского и въ апт. Конст. Вишневского; въ Радшевѣ: апт. А. Карпивицкй; въ Солотвинѣ: апт. I. Годола; въ Старѣмъ Саччи: апт. А. Карпивицкй; въ Тарновѣ: въ апт. I. Рейба; въ Войничу: апт. Кароль Нодвинскй; 1582 3-52

Гомеріяна-гербата

Лѣкарями поручане, знамените средство противъ 1508 17-52 недугъ на легки и ши, (сухоты, дыхавиця, недугъ гортанки.) Надзвычайнй успѣхъ! Брошуру о томъ россылаєся даромъ. Пачка Мрк. 1,20 Лишь правдиву можна одержати отъ А. Wolffsky, Berlin N., Weissenburger Strasse 79.